

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság
3.Bf.215/2012/9.

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság **Budapesten, 2013. május 30. napján** tartott nyilvános ülés alapján meghozta és kihirdette a következő

Ítéletet:

Az erős felindulásban elkövetett emberölés bűntette miatt I. r. vádlott és társa ellen indult büntetőügyben a **Fővárosi Törvényszék** 2012. március 08. napján kelt **5.B.1028/2011/27.** számú ítéletét I. r. vádlottal szemben **megváltoztatja.**

A szabadságvesztés büntetését **3 (Három) év börtönre enyhíti**, a közügyek gyakorlásától eltiltás **mellékbüntetés kiszabását mellőzi.**

A Fővárosi Törvényszék Gazdasági Hivatala által **Bj.2230/2011.** számon a bűnjeljegyzék 1-2-3. tétele alatt bevételezett DNS minták lefoglalását is megszünteti, és ezeket a Budapesti Rendőr-főkapitányság Bűnügyi Főosztály Életvédelmi Osztály Életvédelmi Alosztály II., rendeli kiadni 01000/9222/2009/bü. számra.

A **Bj.1738/2011.** számon bevételezett tárgyak közül a 18-20. sorszám alatt bevételezett tárgyakat rendeli kiadni.

I. r. vádlott helyesen ...született, anyja neve:...személyi igazolvány száma:....a lakcíme: ...

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét I. r. vádlottal szemben helybenhagyja.

A másodfokú eljárásban felmerült **8.500,- (Nyolcezer-ötszáz) Ft** bűnügyi költséget az állam viseli.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

INDOKOLÁS

Az elsőfokú bíróság ítéletében

I. r. vádlottat erős felindulásban elkövetett emberölés bűntette [Btk. 167. §] miatt 4 év börtönbüntetésre és 4 év közügyektől eltiltásra ítélte;

II. r. vádlottat súlyos testi sértés bűntettének kísérlete [Btk. 170. § (1) és (2) bekezdés] miatt 1 év 6 hónap börtönbüntetésre ítélte, a szabadságvesztés végrehajtását 3 évi próbaidőre felfüggesztette.

Az ítélet ellen

- az ügyész mindkét vádlott terhére, a büntetés súlyosítása érdekében, illetve II. r. vádlott esetében téves minősítés miatt;
- I. r. vádlott és védője enyhítésért jelentettek be fellebbezést.

A **Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség Bf.643/2012/2-I.** számú átiratában a bejelentett ügyészi fellebbezést visszavonta, az I. r. vádlott és védője enyhítés érdekében benyújtott fellebbezését alaptalannak tartotta.

Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a perrendi szabályok megtartásával folytatta le az eljárást, az ügy elbírálása szempontjából szükséges valamennyi bizonyítékot beszerezte, tárgyalás anyagává tette. A rendelkezésre álló bizonyítékokat egyenként és összességében értékelte. Kellő indokát adta annak is, hogy a tényállást mire alapította és milyen jogi következtetést vont le. Mérlegelő tevékenysége során feloldatlan ellentmondást nem hagyott, tényállása megalapozott és irányadó a másodfokú eljárás során is.

Az elsőfokú bíróság okszerűen következtetett az I. r. vádlott bűnösségére, a cselekmény - ügyészi vádtól eltérő - minősítése is törvényes.

A büntetés nemének és mértékének meghatározásakor a törvényszék figyelemmel volt I.r. vádlott által elkövetett bűncselekmény tárgyi súlyára, a bűnösség fokára és a bűnösségi körülményekre, az I. r. vádlottal szemben kiszabott büntetés méltányos, annak enyhítése nem indokolt.

Mindezekre tekintettel indítványozta a Be. 371. § (1) bekezdés alapján az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását.

A nyilvános ülésen az **I. r. vádlott védője** az enyhítésre irányuló fellebbezést fenntartotta, álláspontja szerint a törvényszék nem kellő súllyal vette figyelembe a vádlott beismerő vallomását, ennek megfelelő nyomatékkaal történő értékelése indokolja a kiszabott büntetés enyhítését.

I. r. vádlott felszólalásában megváltozott személyi körülményeire nyilatkozott, illetve érdemi nyilatkozatában megbánásának adott hangot.

A bejelentett fellebbezések alaposak.

A másodfokú bíróság a fellebbezéssel megtámadott ítéletet a Be. 348. § (1) bekezdés alapján az azt megelőző bírósági eljárással együtt bírálta felül.

A törvényszék ítélete II. r. vádlottal szemben jogerőre emelkedett, ezért a felülbírálat a Be. 349. § (1) bekezdés értelmében e vádlottra kizárt.

Az elsőfokú bíróság az eljárást a perrendi szabályok szerint, azokat betartva, kellő alaposággal és körültekintéssel folytatta le.

A Be. 75. § (1) bekezdésben megfogalmazott ügyfelderítési kötelezettségnek eleget tett, a tényállás alapos és hiánytalan felderítése érdekében a bizonyítási eljárást a szükséges körben lefolytatta, ennek során valamennyi, az ügy helyes ténybeli és

jogi megítéléséhez elengedhetetlen bizonyítékot beszerezte. Kihallgatta tanúként 1.sz. tanút, meghallgatta a szakértőket, illetve tárgyalás anyagává tette az okirati bizonyítékokat, amelyek az ügy eldöntése körében releváns adatokat tartalmaznak.

Az ügy érdemi elbírálásának eljárásjogi akadályja nem merült fel.

Ennek során a másodfokú bíróság megállapította, hogy az ítélet a Be. 351. § (2) bekezdés b.) pont II. fordulata és c.) pont alapján részben megalapozatlan, mert I. r. vádlott személyi körülményei körében megállapított tények és a tényállás egyes elemei tekintetében iratellenes és hiányos.

A megalapozatlanságot a másodfokú bíróság a Be. 352. § (1) bekezdés a.) pont értelmében az iratok tartalma alapján történt helyesbítéssel és kiegészítéssel orvosolta.

I. r. vádlott személyi körülményei körében megállapított tényeket (**ítélet 2. oldal II. rész harmadik bekezdés**) akként változtatja meg, hogy jelenleg a Fővárosi ... dolgozik közhasznú munkásként, havi jövedelme 49.600.- forint (másodfokú iratok 3.Bf.215/2012/9. számú jegyzőkönyv 2. oldal).

Az ítélet 2. oldal II. rész harmadik bekezdését annyiban pontosítja, hogy I. r. vádlottról készült elmeorvos- és pszichológiai szakértői vélemény (nyomozati iratok 399-415. oldal) leíró megállapításait a személyi részben rögzíti: „Átlagosan fejlett értelmi képessége mellett a teljesítmény-labilitása, valamint a személyiségjegyei alkoholos fejlődési tendenciát tükröznek, az érzelmi függés lehetősége nem zárható ki. Olyan személyiség-, vagy teljesítményromlás nem jellemzi, amely korlátozná szociális kompetenciáját. Képes morális megfontolásokra és a konvencióknak megfelelő magatartásszabályozásra. Alkoholfüggő, mely betegsége gyógyításra szorul, patológiás vagy abortív részegség kizárható, cselekményét szokványos részegség állapotában követte el.”

A szakvélemény azon részét, mely a beszámítási képességet érinti, szintén a tényállásba emeli át: „Sem a cselekmény elkövetésének időpontjában, sem vizsgálatakor nem szenvedett az elmeműködés kóros állapotban, amely kizárta vagy korlátozta volna abban, hogy cselekménye veszélyes következményeit felismerje, illetve hogy e felismerésnek megfelelően cselekedjen.”

A történeti tényállást az **ítélet 3. oldal második bekezdésben** kiegészíti azzal, hogy a sértett 1968. május 12. napján született, a cselekmény elkövetésekor 41 éves volt (nyomozati irat 711. oldal).

Az ítélet **4. oldal harmadik bekezdést** kiegészíti azzal, hogy I. r. vádlott szúrása áthatolt a jobb tüdő felső lebenyén és teljesen átmetszette a IV. bordát, 5,5 cm hosszú szúrcsatornája áthaladt a főér mellső és hátsó falán, folytonosság megszakadást okozva a tüdőverőér mellső falán is (nyomozati iratok 497. oldal).

Az ítélet **4. oldal hatodik bekezdést** kiegészíti, hogy a sértett szervezetében kábítószer, gyógyszerhatóanyag és növényvédőszer nem volt kimutatható (nyomozati iratok 351-353. oldal).

A fenti változtatásokkal a tényállás a Be. 351. § (2) bekezdésben felsorolt hibáktól és hiányosságoktól mentessé vált, ezért a Be. 352. § (2) bekezdés alapján a másodfokú eljárásban is irányadó volt.

Az ítéletnek a - Be. 258. § (3) bekezdés d.) pont szerinti - bizonyítékok számbavételét tartalmazó részében az elsőfokú bíróság részletesen és iratszerűen ismertette a vádlottaknak az eljárás különböző szakaszában tett nyilatkozatait, 1.sz. tanú vallomását, a szakvéleményeket és okirati bizonyítékokat.

A Be. 78. § (3) bekezdés értelmében a bíróság a bizonyítékokat egyenként és összességükben szabadon értékeli, és a bizonyítás eredményét az így kialakult meggyőződése szerint állapítja meg.

Az elsőfokú bíróság a beszerzett bizonyítékokat a törvényi rendelkezésnek megfelelően mérlegelte, erről az ítélet 11-12. oldalon számot adott, kifejtve, hogy mely bizonyítékoknak adott hitelt és ezt a döntését mire alapozta. Az elsőfokú bíróság indokolása a perrendi szabályoknak megfelelő, mérlegelő tevékenységekor a hétköznapi gondolkodással ellentétes következtetést nem tett.

A vádlottak beismerő vallomása a releváns tények tekintetében egybehangzó volt, mindketten határozottan állították az eljárás kezdetétől, hogy a sértett egy késsel támadt a II. r. vádlottra, mely a későbbi események kiváltó oka volt.

A szakvélemények alátámasztották a vallomásaikat a tekintetben, hogy a sértett mellkasán, illetve hátán sérült meg, az orvos-szakértői vélemény és a boncjegyzőkönyv e testtájékon lévő szúrt sérüléseket rögzít.

A vádlottak nyilatkozataikban következetesen adták elő, hogy a sértett mellkasán, illetve hátán lévő sérüléseket nem azonos eszközzel okozták, arról számoltak be, hogy I.r. vádlott a sértettet a tőle elvett nagyméretű késsel szúrta meg, míg II.r. vádlott egy másik, kisebb késsel. A helyszíni szemle során lefoglalt, vérrel szennyezett késeket a szakértők megvizsgálták, ezek a sérülések okozására alkalmasak voltak. Az orvos-szakértő és a nyomszakértő egymástól függetlenül, de egyezően jutott arra a következtetésre, hogy a mellkas sérülését az ..., míg a hát sérüléseit a ... feliratú késsel hozták létre.

Az orvos-szakértő is valószínűsítette, hogy a mellkasi és háti sérülést nem azonos személy okozta, utóbbi testtájékon esetében az erőbehatás mértékére tekintettel női elkövető lehetett az előidéző. Ez a megállapítás is a vádlottak vallomását erősítette meg.

Tekintettel arra, hogy a vádlottak beismerő vallomása a rendelkezésre álló bizonyítékokkal összhangban áll, annak elfogadásához kétség nem fér.

A bizonyítékoktól a tényálláshoz vezető következtetések során az elsőfokú bíróság logikai hibát nem vétett. A tényállásban leírt tények nagyrészt megfelelnek a hitelesnek elfogadott bizonyítékoknak. Az I. r. vádlott személyi körülményei, illetve a történeti tényállás körében az ítélet hibáit és hiányosságait a másodfokú bíróság a megjelölt iratok alapján pontosította és pótolta.

A tényállás kiegészítését döntően az indokolta, hogy az elsőfokú bíróság bár elfogadta az igazságügyi orvos-, elmeorvos- és toxikológiai szakértői véleményeket, annak megállapításait - ítéletszerkesztési hiba folytán - a személyi részben (2. oldal II. rész harmadik bekezdés) vagy a bizonyítékok értékelése körében (10. oldal első bekezdés és 11. oldal második bekezdés) helyezte el, ezért a másodfokú bíróság azokat beemelte a tényállásba.

Az I. r. vádlottról készült elmeorvos- és pszichológiai szakértői vélemény egyes lényeges elemeit pedig nem tartalmazta az ítélet személyi része, ezt pótolta az ítélet tábla.

Az elsőfokú bíróság az irányadó tényállás alapján okszerűen vont következtetést I. r. vádlott bűnösségére.

A bűncselekmény minősítése is megfelel az anyagi jogszabálynak.

Az ítélet IV. részében (12-14. oldal) a jogi indokolás körében az elsőfokú bíróság példás részletességgel és helyes érveléssel fejtette ki, hogy I. r. vádlott cselekményét - a vádtól eltérően - miért minősítette a Btk. 167. §-ba ütköző és aszerint minősülő erős felindulásban elkövetett emberölés büntettének.

Indokolása jogilag helytálló, megfelel az élet és testi épség büntetőjogi védelméről szóló 15. számú irányelv I/6. és III/6. pontjaiban foglaltaknak, valamint a töretlen bírói gyakorlatnak is, melyet a BH 1993/133, BH 1994/235, BH 1996/350, BH 2000/45, BH 2000/334, BH 2001/310, BH 2006/4 és BH 2006/239 számú eseti döntések is tükröznek.

Az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy jogos védelmi helyzet a jogtalan támadásig, illetve annak közvetlen veszélyéig állt fenn, azonban a kés elvételével ez megszűnt, így a támadásra már képtelenné váló sértettel szembeni fellépés kívül esett a jogos védelem körén (időbeli túllépés).

A sértett jogtalan támadása alkalmas volt arra, hogy I. r. vádlottat olyan felfokozott indulati állapotba hozza, amely belső egyensúlyának megbomlását és tudatának elhomályosulását idézte elő. Felfokozott indulata éplélektani alapon alakult ki, érzelmi egyensúlya felbomlott, gondolkodása beszűkült, számára a megfontolás, meggondolás szokásos módja lehetetlenné vált. Az erős felindulást eredményező sérelem súlyos volt, méltányolható külső okból eredt és a vádlott ebben az állapotban hajtotta végre az ölési cselekményt. Így magatartását az elsőfokú bíróság helyesen minősítette erős felindulásban elkövetett emberölés büntettének.

A Btk. 83. § (1) bekezdés értelmében a büntetést - céljának (37. §) szem előtt tartásával - a törvényben meghatározott keretek között úgy kell kiszabni, hogy igazodjék a bűncselekmény és az elkövető társadalomra veszélyességéhez, a bűnösség fokához, továbbá az egyéb súlyosító és enyhítő körülményekhez.

Az elsőfokú bíróság a büntetéskiszabási körülményeket helyesen ismerte fel.

A vádlott terhén megállapított testi sértés büntette [Btk. 167. §] kettő évtől nyolc évig terjedő szabadságvesztéssel fenyegetett. A törvényalkotó a különös részben szereplő büntetési tételkeret meghatározásával - a társadalmi értékrendet is közvetítve - az elkövetett magatartást a nagyobb tárgyi súlyú bűncselekmények között helyezte el.

A büntetés mértékének meghatározásakor azonban el nem hanyagolható jelentőséggel bír I. r. vádlott alanyi társadalomra veszélyességének vizsgálata.

Büntetett előéletének nyomatékát jelentős mértékben csökkenti, hogy egy alkalommal került a törvénnyel összeütközésbe, 1999. augusztusban elkövetett vagyon elleni bűncselekmény és ittas járművezetés vétsége miatt. Az erkölcsi bizonyítvány adatai szerint újabb eljárás nem indult ellene.

A személyi körülményeiben a cselekmény elkövetése óta jelentős, pozitív irányú változás állt be, hajléktalan életmódjával felhagyott, élettársával rendezett körülmények között él, állandó munkahelye van, rendszeres jövedelemre tesz szert. A másodfokú eljárásban közvetlenül tapasztalható volt az életvitelében bekövetkezett kedvező fordulat.

Mindezekre tekintettel megalapozottan feltételezhető, hogy az indulati cselekményét őszintén megbánó vádlott a jövőben is törvénytisztelő életmódot kíván folytatni.

A fent részletezett büntetéskiszabási körülmények alapján - különös tekintettel a személyében rejlő társadalomra veszélyesség csekély fokára - a kiszabott mértékű büntetés eltúlzott, annak lényeges enyhítése indokolt, ezért a másodfokú bíróság a szabadságvesztés tartamát 3 évre mérsékelte.

I. r. vádlott korábban erőszakos bűncselekmény elkövetése miatt a törvénnyel összeütközésbe nem került. Eddigi életvezetése és az erkölcsileg menthető felindulásban elkövetett jelen cselekménye miatt az ítéltábla álláspontja szerint nem vált méltatlanná a közügyekben való részvételre (BH 1984/474, BH 1993/594 és BH 2004/46. számú eseti döntések). Ez a mellékbüntetés kiszabásának mellőzését indokolta.

A törvényszék nem rendelkezett az elsőfokú iratok 5. sorszám alatt található Bj.2230/2011. számú bűnjeljegyzék 1-2-3. tétele alatt bevételezett DNS mintákról. Ezt a másodfokú bíróság pótolta akként, hogy azok lefoglalását a Be. 155. § (1) bekezdés alapján - mivel azokra az eljárás érdekében már nincs szükség - megszüntette és őrzés véget a Be. 155. § (4) bekezdés alapján a Budapesti

Rendőrfőkapitányság Bűnügyi Főosztály Életvédelmi Osztály Életvédelmi Alosztálynak kiadta.

A Bj.1738/2011. számon bevételezett dolgokról az elsőfokú bíróság az eljárási törvény rendelkezéseinek megfelelően döntött, azonban I. r. vádlottnak kiadni rendelt tárgyak bevételi sorszáma - nyilvánvaló elírás folytán - pontatlanul tüntette fel, ezt az ítélet tábla helyesbítette.

Az ítélet rendelkező része a Be. 258. § (2) bekezdés b.) pontban meghatározott - a Be. 117. § (1) bekezdésben felsorolt - személyi adatok közül I. r. vádlott születési idejét, anyja nevét és személyazonosító okmányának számát iratellenesen, lakcímét pedig nem tartalmazta, ezt a másodfokú bíróság az iratok alapján helyesbítette, illetve feltüntette.

Fenti indokokra figyelemmel az ítélet tábla - a Be. 361. § (1) bekezdés alapján nyilvános ülésen eljárva - a Be. 370. § alkalmazásával a Be. 372. § (1) bekezdés alapján az elsőfokú bíróság ítéletét I. r. vádlottal szemben megváltoztatta. Egyéb, a törvénynek megfelelő rendelkezéseit pedig a Be. 371. § (1) bekezdés alapján helyben hagyta.

Tekintettel arra, hogy vádlotti és védői fellebbezések enyhítésre irányulóan eredményre vezettek, a másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költséget a Be. 381. § (2) bekezdés alapján az állam viseli.

A Fővárosi Ítélet tábla ítélete elleni fellebbezést a Be. 386. § (1) bekezdés zárja ki.

Budapest, 2013. év május hó 30. napján

Dr. Nehrer Péter s.k.	. Sárecz Szabina Martina s.k.	Dr. Sebe Mária s.k.
a tanács elnöke	előadó bíró	bíró

A Fővárosi Törvényszék 2012. március 08. napján kelt **5.B.1028/2011/27.** számú ítélete I. r. **vádlottal** szemben a Fővárosi Ítélet tábla mint másodfokú bíróság **3.Bf.215/2012/9.** számú ítéletében foglalt változtatásokkal **2013. év május hó 30. napján jogerős és végrehajtható.**

Budapest, 2013. év május hó 30. napján

Dr. Nehrer Péter s.k.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

bíróági ügyintéző